

РЕШЕНИЕ

№ 3281

гр. София, 26.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова
Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **1905** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по повод подадена касационна жалба от ЗД [фирма] срещу Решение на СРС, постановено по НАХД №11206/2019г., 109-ти състав, с което е потвърдено НП № Р-10-572/29.05.2019г. на КФН, с което дружеството е санкциониран с административно наказание имуществена санкция в размер от 3000 лева, за нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ.

С жалбата се иска отмяна на решението по подробно изложени съображения.

В проведеното съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответникът се представлява от юрк, С., който оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Депозира подробни писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, на база данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от лице с правен интерес, при удостоверена представителна власт.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна:

За да потвърди оспореното пред него Наказателно постановление, СРС е приел следното от фактическа и правна страна:

В КФН е постъпила жалба, вх. № 91-02-153 от 08.02.2019г. От В. М. И. във връзка с непроизнасяне от страна на касатора по застрахователна полица „Гражданска отговорност“. На 25.04.2018г. В ЗД Б. инс АД е заведена претенция за щета №[ЕГН] за изплащане на застраховка по застрахователна полица „Гражданска отговорност“ за причинени увреждания на товарен автомобил марка „Мерцедес“, модел 322Д, с рег. [рег.номер на МПС] вследствие настъпило ПТП С ПОС с посочения автомобил. На същата дата е извършен и оглед на автомобила. На 20.09.2018г. Е депозирана банкова сметка от страна на И. за изплащане на обезщетение по щетата. Изплатено е обезщетение от 596 лева на 08.02.2019г.

В тази връзка се е стигнало до извода, че не е спазен предвиденият в чл. 496, ал.1 от КЗ тримесечен срок за изплащане на обезщетението, във връзка с което е съставен АУАН № Р-06-240/20.03.2019г. за нарушение на посочената норма от КЗ. Актът е подписан от актосъставителя и двама свидетели и връчен на представляващия дружеството, който го подписал без възражения. В тази връзка е издадено НП №Р-10-572/29.05.2019г., с който на дружеството е наложена имуществена санкция в размер от 3000 лева, поради установена повторност на нарушението / цитирани предходни НП за същото нарушение/.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приел: АУАН е съставен от компетентен орган, като нарушението е точно и ясно описано, посочени са мястото, датата, начинът на извършването му. Актът е подписан от двама свидетели и връчен на представител на дружеството. НП е издадено от компетентен орган, възпроизведено е точно съдържанието на АУАН при идентитет на установените факти, вменени като нарушение, посочено е ясно основанията за налагане на санкцията. Спазени са сроковете за издаване както на АУАН, така и на НП. Осъществен е съставът на чл.496, ал.2 във връзка с ал.1 от КЗ, което се доказва по делото. Нарушението се осъществява чрез бездействие и такова на просто извършване. Съдът приел, че към 25.04.2018г. по преписката са представени всички необходими документи и е извършен прецененият за необходим оглед на автомобила, поради което е най-късният срок за произнасяне е бил 25.07.2018г., като въпреки това, обезщетението е изплатено на 08.02.2019г.

По изложените съображения, потвърдил изцяло оспореното пред него НП.

Настоящият състав на АССГ намира решението за неправилно, като постановено при несъответно приложение на материалния закон. Органът е допуснал неточно броене на срока, тъй като не е съобразил установен по преписката факт, което е довело до невярно пресъздадена фактическа обстановка. Последното не е констатирано от съда, което е довело до неправилност на съдебния акт.

На първо място, претенцията, забавянето на която е прието като нарушение / бездействието по неплащане в предвидения в чл. 496 от КЗ срок/ е в размер от 956 лева, а не 596 лева, както е посочил съдът. Последното не е предмет на разглеждане в настоящия казус, поради което не се отразява на изводите на съда.

На следващо място, съдът приема, че липсва спор по делото, че на 20.09.2018г. Лицето И. е представила данни да банковата си сметка, на която да бъде изплатено обезщетението.

Въпреки това, и органът, и съдът са приели, че датата, от която тече срокът за обработване на претенцията, респ. За изплащане на обезщетението е 25.04.2018г., респ. Че крайният срок по чл. 496 от КЗ е изтекъл към 25.07.2018г., което е и прието за дата на извършване на нарушението / чрез бездействие, поради липса на дължимо

такова/.

Настоящият състав на съда приема, че датата, от която следва да се брой срокът, предоставен в полза на застрахователното дружество, е 20.09.2018г., което е датата, на която заявителят по претенцията е предоставил банковата си сметка, по която да бъде изплатена щетата. Съдът приема, че с оглед това, срокът по чл. 496 от КЗ за реакция от страна на дружеството е най-късно до 20.12.2018г. а срокът по чл. 108, ал.1 е 15 работни дни след 20.09.2018г. Няма спор, че и до двете посочени дати липсва удовлетворяване на претенцията на И., т.е., че е налице нарушение.

Същото обаче не е коректно установено, като на дружеството е вменено нарушение с посочване на други дати при неправилно установяване на датата, от която е започнал да тече срокът, респ. неправилно е установена датата на извършване на нарушението. Поради това, макар и да се установява извършване на нарушение, то не е установено от страна на органа и СРС, поради което НП следва да бъде отменено. Това е така, защото вмененото със същото нарушение не е осъществено от дружеството така, както е описано в санкционния акт.

Като не е установил това, СРС е постановил несъответен на закона съдебен акт, който следва да бъде отменен и вместо него да бъде постановен друг, с който НП да бъде отменено.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2,предл. Последно от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение на СРС, постановено по НАХД №11206/2019г., 109-ти състав, с което е потвърдено НП № Р-10-572/29.05.2019г. на КФН, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ НП № Р-10-572/29.05.2019г. на Заместник председателя на КФН.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: